

Redaktionenens forord

I sommers, mens vi i redaktionen af *Praktiske Grunde* stadig pustede ud efter udgivelsen af dobbeltnummeret om Bourdieu og staten og endnu ikke havde løftet blikket mod det næste (nærværende) nummer, fandt et jubilæum sted i al ubemærkethed: 8. juni fyldte foreningen Hexis 10 år, den dag var det præcis 10 år siden en lille gruppe dengang yngre forskere mødtes på en privatadresse i Brønshøj for at stifte en forening til "kritisk og konstruktiv videreførelse af Bourdieus tænkemåde med særligt henblik på empirisk forskning i samfundsmæssige praksisformer." Blandt de konkrete planer, stiftergruppen den dag satte på papir, var bl.a. udgivelsen af et tidsskrift – en ide der blev realiseret i 2007 med opstarten af *Praktiske Grunde*, som nu kører på 4. årgang.

For at markere Hexis' fødselsdag udgiver foreningen i næste måned en antologi med titlen *Hvorfor Bourdieu?* Som bekendt var Bourdieu frem til midten af 1980'erne nærmest ukendt i Danmark og det øvrige Norden, men i dag læses og anvendes han flittigt af både forskere, undervisere, studerende og samfundsdebattører. Hans begreber om habitus, kapital og felt og hans reflektive sociologiske metode er blevet en central inspirationskilde på mange forskellige samfunds- og kulturvidenskabelige fag og uddannelser og inspirerer en strøm af empiriske arbejder og diskussioner. Spørgsmålet, som antologien belyser i en blanding af personlige essays og egentlige forskningsartikler, er, hvad der ligger bag Bourdieus gennemslag i dansk/nordisk samfunds- og kulturvidenskab: Hvori består attraktionen ved Bourdieus værk, begreber og metoder? Hvilke positioner i det akademiske felt har han særligt appelleret til? Hvorfor blev netop han for mange en afgørende videnskabelig inspiration og for nogle også et samfundskritisk pejlemærke? Hvad var og er det konkrete for empiriske, epistemologiske og i nogle tilfælde videnskabetiske spørgsmål Bourdieu bedre end andre sociologer synes at kunne formulere og måske besvare?

Hvorfor Bourdieu? udgives og præsenteres fredag d. 26. november, hvor Hexis fejrer 10-års jubilæet med et åbent arrangement under samme overskrift kl. 13-18 på Københavns Universitet (se nærmere i nyhedsbrevet nedenfor). Her vil der udover faglige oplæg og diskussioner også blive lejlighed til at drikke en skål på foreningen og dens fortsatte virke. Og der er god grund til at kippe lidt med flaget: Hexis har i dag godt 90 medlemmer i ind- og udland, aktiviteter i både København og Århus, en fast platform i form af hjemmesiden www.hexis.dk, et forlag og jo altså det tidsskrift

læseren sidder med i hånden (eller læser på skærmen). Men et jubilæum kan også bruges til at reflektere over, hvad der nu skal ske. Et af de spørgsmål, der strejfs i *Hvorfor Bourdieu?* er således risikoen for at Bourdieu-miljøet, sådan som det har konstitueret sig i bl.a. Hexis, kan stivne i billedet af sig selv som marginaliseret og domineret. Fordi Bourdieu længe var omstridt eller simpelthen ukendt i det hjemlige akademiske felt, havde især 80ernes Bourdieu-læsere mange frustrerende erfaringer med at blive misforstået, negligeret og affærdiget på usaglig grund. Nogle reagerede ved at gøre en dyd af nødvendigheden: de betonedede marginaliteten og fremhævede samtidig de forcer en sådan position indebar i forhold til kritisk at kunne objektivere feltets doxa og magten i den sociale verden. Der opstod en form for heroisk marginalitets retorik med indlysende paralleller i Bourdieus egen biografi og i den epistemologiske tradition han trak på – en retorik hvis betydning for miljøets sammenhængs- og tiltrækningskraft, og dermed for Bourdieu-receptionens gennemslag næppe skal undervurderes.

Men hvordan så i dag, hvor Bourdieu ikke længere kun læses i små, isolerede grupper, men oversættes, formidles og anvendes i vidtspredte sammenhænge og på visse fag nærmest er blevet kanoniseret ved siden af tidens øvrige sociologiske koryfæer? Hvordan forholder man sig, når profeten – for nu at låne Bourdieus egne religionsociologiske termer – efterhånden bliver præst og førhen eksklusive indsigter populariseres og trivialiseres? Som redaktøren af *Hexis'* nyhedsbrev spurgte i anledning af en bogomtale tilbage i 2005: "Kan man blive ved med at bruge den heroiske marginalitets retorik, hvis eller når en Bourdieu-tilgang er accepteret i de felter, man virker på? Skal man så ikke bare i al fredsommelighed passe sit arbejde og lave sine analyser?"

Nærværende nummer af *Praktiske Grunde* er et godt eksempel på, at dette er lige præcis, hvad man kan gøre. I Jan Fredrik Hovdens artikel om det journalistiske felt i Norge udnyttes en bred vifte af Bourdieuske metoder og begreber i arbejdet med et omfattende empirisk materiale. I centrum står korrespondanceanalysen, et redskab som selv gøres til genstand for diskussion i dels Ulf Brinkkjærs artikel om regression og geometrisk dataanalyse (2. del, første bragt i *Praktiske Grunde* 3-4/2007), dels Jan Fredrik Hovdens anmeldelse af Le Roux og Rouanets centrale værk *Multiple Correspondance Analysis*. Ulf Brinkkjær anmelder derudover Hexis-antologien *Med Bourdieu i empirien – eksempler på praktisk empirisk arbejde*. Endelig bringes i Nyhedsbrevet en både nyttig og opløftende liste af abstracts fra Bourdieu-relaterede forskningsartikler i internationale samfundsvidenskabelige tidsskrifter i 2010. Alt sammen vidnesbyrd om at inspirationen fra Bourdieu i dette Hexis-jubilæumsår lever vel, hvor den lever bedst: som impuls til mundan praktisk empirisk udforskning af den sociale verden og samtidig refleksion over de værktøjer, der anvendes i udforskningen.

Kim Esmark